

Ervin Mozetič

Franciškov hvalnica stvarstva

Najbolj znano delo sv. Frančiška je gotovo Sončna pesem. Večina poznavalcev je ne označuje kot hvalnico vsemu stvarstvu, ampak kot izraz Frančiškove povezanosti z naravo in njegove ljubezni do nje. Hvalnico stvarstva nekateri drugi viri imenujejo Hvalnica Gospodu prek njegovega stvarstva. Osnovni motiv celotne Sončne pesmi je hvaljenje Boga zaradi vsega kar je ustvaril.

Sončna pesem kot hvalnica zaživi predvsem zaradi uvodne in zaključne kitice, ki nas usmerita k Bogu, njegovi veličini, moči in dobroti. Nam ljudem pesem pove resnico, da imena »Bog« nismo vredni niti izgovoriti. Edino, kar lahko storimo je, da mu v ponižnosti služimo.

Vse kitice se začenjajo z besedami »Hvaljen bodi«. Frančiškove duhu je veliko bliže, da se z vsem stvarstvom postavimo v vrsto - kot bratje in sestre – in skupaj hvalimo Boga. S tem stvarstvo pridobi vrednost. Preprosto povedano: sonce, luna, zvezde, veter, zemlja, zrak, oblaki ... so že zaradi tega, ker obstajajo neke vrste hvalnica Bogu.

Frančišek se tudi pri naštevanju drži nekega sistema. Od neba se spusti na zemljo in nazadnje preide k človeku. Pri njem ne hvali njegove moči, lepote ali razuma, pač pa njegovo sposobnost, da trpi, potrpi in odpušča. V teh besedah veje pravi duh manjšega brata, ki je velik v služenju in ponižnosti. Smrti ne prežene, temveč jo imenuje sestra.

Frančišek se zaveda, da je smrt edina gotova stvar v življenju. Vsi brez izjeme bomo umrli. Ostaja pa skrivnost, v katero sicer prodiramo, razjasniti v celoti pa je ne moremo.

Ko je Frančišek zaslužil, da se mu bliža čas smrti, je prosil svoje brate, naj ga prenesejo k Porcijunkuli, da bi svoje življenje sklenil tam, kjer se je naselil s svojimi brati in se ves posvetil Bogu. Zvečer, 3. oktobra 1226 so ga na njegovo željo prinesli v porcijunkulsko cerkvico in ga položili na gola tla. Poklical je k sebi vse brate in jih ljubeče prosil, naj ljubijo Boga, ostanejo zvesti veri in se natančno držijo uboštva. Od njih se je poslovil z besedami: »Zbogom bratje, ostanite v Božjem strahu, jaz grem k Očetu, čigar milosti vas priporočam.«

Želel je, da vcepljeni v Kristusovo vstajenje, ki daje pravi smisel sestri Smrti, z vedrim mirom čakajo na dokončno srečanje z Očetom.

Kaj pa mi, kako naj bi gledali na smrt, če hočemo biti podobni Frančišku? Kot na sestro, ki nam jo Bog pošilja, da nas bo pripeljala k njemu. Kot na priložnost, da pridemo v nebesa. Kot na prehod v novo življenje.

Ob tem se vedno znova sprašujem, kako naj se mi pripravljamo na njen prihod?

Že ko molimo zdravamarijo, Marijo prosimo, naj »prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri« in se s tem vedno znova spomnimo na svojo smrt. Ko izgovarjamo besede »Oče naš, ki si v nebesih«, in upamo, da nam bo ob poslednji sodbi »odpusil naše grehe« in nas »rešil hudega«, je v to vključena misel na smrt. Odlična priprava na smrt je večerna molitev z izpraševanjem vesti. S tem se vedno znova postavimo pred Božje obličje, se pokesamo in priporočimo Božjemu usmiljenju. Dar Cerkve ob bližanju smrti je zakrament svetega bolniškega maziljenja, ki se podeljuje v veri, da Bog more ozdraviti bolezni in nam dati duhovno tolažbo in milost, da prejmemo moč za prenašanje težav.

Vsak dan se postavimo pred Gospoda in iskreno preglejmo svoj dan. Priznajmo si grehe in jih obžalujmo. Priporočimo se Božji materi Mariji za pomoč ob smrtni uri. Priporočimo se svetemu Jožefu, ki je priprošnjik ob zadnji uri.

Oznanila

ŽUPNIJA LOMI KRUH. Ko smo se v soboto pred Katehetsko nedeljo vrnili iz Zgornje Radovne v Trnovo, so naši vrli možje na fasado župnišča obesili letošnji župnijski pastoralni slogan: Župnija lomi kruh. Naslednji dan, na začetku pastoralnega leta smo pred cerkvijo pred mašo ljudem, ko so vstopali v cerkev, lomili in delili kruh. V celoti je bilo sporočilo dovolj jasno. Kaj pomeni Župnija lomi kruh? Kaj želimo s tem v tekočem letu poudarjati? Osnovno poslanstvo župnije je služenje ljudem, s katerimi živimo, s katerimi se srečujemo in katerim smo dolžni lomiti kruh ljubezni. Sporočiti želimo, da vsak dan na oltarju znotraj cerkve lomimo kruh in ga delimo navzočim v evharistiji, nato pa ga delimo in lomimo povsod, kjer smo. To je zakrament – vidno znamenje nevidne božje ljubezni, ki naj obogati vsakega človeka. To je naše osnovno poslanstvo. Vsak človek lahko na tak način služi in bogati naš slovenski prostor. So pa še mnoge druge priložnosti, kjer uresničujemo svoj poklic kristjana.

V župniji imamo družino s sedmimi otroki. Mati je samohranilka. Ko smo se spoznali, smo priskočili na pomoč: nakup šolskih potrebščin, mizar je opasal pomivalno mizo, ki jo je mojster vodovodni inštalater opremil s pomivalnim koritom. Ko je bilo vprašanje plačila, sta oba rekla, da sta to z veseljem podarila. Kruh se je lomil naprej.

Ko se nekdo pritožuje nad nesramnim vedenjem in hudobijo politikov, se eden odloči in politiku napiše osebno pismo in mu po svetopisemsko na štiri oči posreduje svoje mnenje in prebujata politiko vest.

Kruh lomita tudi Mitja v Trstu v bogoslovju in Jakob na Trsatu v noviciatu. Če imaš ljubezen in pogum, lahko na različne načine in ob različnih priložnostih lomiš kruh ljubezni, da ne bodo ljudje lačni ljubezni, ki jo vsi iščejo. Naj bo slogan ali vodilna misel naše župnije lomljenje kruha naša velika naloga in sreča!

Rožni venec v oktobru je velika milost za tistega, ki se odloči blagoslovljati svet in ljudi. Ob tej molitvi spremljamo Jezusa na njegovi življenjski poti od spočetja do njegovega poveljčanja svoje Matere Marije. Biti z Jezusom ob rožnem vencu ves mesec pomeni, da se naučimo njegove bližine, ki nam pomaga živeti.

Sodelavce v naši župniji sem povabil, da bi vsak dan v letu zmolili desetko rožnega venca za potrebe župnije. Vabim tudi vse župljane. Šele v večnosti nam bo razkrita, kje vse smo bili naklonjeni in uspešni v molitvi za skupno in posameznikovo dobro. V naši cerkvi bomo to molitev ves mesec opravljali ob 18.30. Dobrodošli, kadar le morete.

1. oktobra, ob 20. uri bo multivizija Lada Jakše z naslovom Srečko Kosovel.
4. oktobra bo Rožnovenska nedelja. Letos obhajamo Frančiškovo leto. S katehumenatom smo že začeli. Ponedeljki ob 19. uri so rezervirani za uvažanje odraslih v krščanstvo. Še sprejemamo!
4. oktobra, ob 10.45 bo predstavitev umetnostne dediščine cerkve sv. Janeza Krstnika v Trnovem.
8. oktobra, ob 18. uri bo odprtje razstave fotografij Barbare Gregurič Silič.
13. oktobra ob 19. uri bo priprava na krst.
18. oktobra bo Misijonska nedelja. Ta nedelja je izpraševanje vesti našemu oznanjevanju evangelija.
25. oktobra bo Žegnanjska nedelja. To je nedelja hvaležnosti, da imamo posvečen prostor za bogoslužje, kjer smo doma in kjer se naše duše hranijo z božjo močjo.

Župnija Ljubljana Trnovo oktober 2026

ŽUPNIJA LOMI KRUH

Nina Šmid

Župnija lomi kruh

Lomiti kruh pomeni deliti. Deliti veselje, ne samo zase, ampak ga podariti tudi drugim. Deliti žalost in bolečino ter stati ob človeku, ko mu je težko. Včasih je naš košček kruha preprosto čas, ki ga namenimo drugemu, drugič so to naše sposobnosti, s katerimi lahko pomagamo skupnosti. Lomiti kruh pomeni tudi sprejeti drugega takšnega, kakršen je. Pomeni znati odpustiti, dati novo priložnost.

Kot nogometašica to zelo dobro prepoznam v svojem klubu. Tudi tam na nek način delimo. Delimo veselje, žalost, zmage in poraze. Veliko časa preživimo skupaj in skozi vse, kar doživljamo, postajamo nekaj več kot samo ekipa. Postajamo skupnost, družina. Skupaj se veselimo zmag, skupaj sprejemamo poraze, se spodbujamo, ko nam ne gre, in si stojimo ob strani, ko katera od nas potrebuje malo opore.

Vsaka izmed nas je drugačna. Vsaka ima svoj značaj, svoje navade, svoje prednosti in slabosti. In ravno to je tisto, kar se mi zdi lepo. Čeprav smo si različne, vseeno najdemo prostor druga ob drugi. Učimo se sprejemati drugačno mnenje, drugačen značaj in tudi kakšno napako. Iz vseh teh različnih zgodb tako počasi nastaja ena sama, skupna zgodba.

Seveda nobena skupnost ni popolna. Kjer so ljudje, so tudi nesporazumi, zamere in trenutki, ko se ne razumemo. Včasih katera izmed nas naredi napako ali reče kaj, kar kasneje obžaluje. Takrat se moramo znati ustaviti, si odpustiti in iti naprej. Kajti ekipa ni močna zato, ker se nikoli ne skregamo ali razočaramo druga druge, ampak zato, ker se znamo po tem spet najti.

Del naše zgodbe niso samo igralke. Z nami so naši starši, družine in navijači. Tudi oni doživljajo naše tekme in vse, kar prihaja z njimi. Veselijo se naših zmag, a so ob nas tudi po porazih. In prav to je najlepše. To, da veš, da si nekomu pomemben takrat, ko rezultat ni takšen, kot smo želeli.

Bog nas torej uči, kako pomembno je deliti, ostati drug ob drugem takrat, ko je lepo, pa tudi takrat, ko je težko. Da se veselimo skupaj, žalujemo skupaj in si pomagamo vstati, ko pademo. Da postanemo skupnost, kjer ni najpomembnejše, kdo je zmagal, ampak da nihče ne ostane sam. Mogoče je prav to največ, kar lahko damo drug drugemu – da vemo, da imamo nekoga, ki bo ostal ob nas takrat, ko sami ne zmoremo več.

Skupaj lomimo kruh.

Tadej Pajič

Župnija lomi kruh

Poročilo o duhovnem dnevu, srečanju članov župnijskega pastoralnega in gospodarskega sveta, ter predstavnikov drugih skupin župnije Trnovo

Najverjetneje se strinjate, da vam v tem poročilu ne morem v celoti predočiti razpoloženja duha, vzdušja, ki je prevevalo v Radovni, na čudoviti lokaciji, ki nam jo je za druženje odstopila gospa Marija (Res hvala!). Obdana z gorami, na prvo septembrsko soboto, se mi je izredno vtisnila v spomin.

Namen srečanja je bilo povezati župnijske sodelavce, z namenom skupnega načrtovanja aktivnosti župnije pod letošnjim geslom Župnija lomi kruh.

Srečanja sem se udeležil z radovednostjo, kaj pravzaprav pomeni letošnje geslo: kaj nam sporoča in k čemu vabi. Zanimalo me je, kdo so ljudje, ki bodo tam: nekatere poznam že od prej z njimi sem že navezal čudovite stike, z drugimi le površne, s tretjimi sploh ne. In ko gledam zdaj, ko povzemam vsebino srečanja v zaključeno celoto, je bistvo to, kar nam je gospod župnik v uvodu povedal: Lomiti kruh tudi s tistimi, ki jih ne poznamo. Vstopiti v svet, biti odprt do drugega, prinašati veselje do življenja in usmiljenje. Hvala gospod župnik za to izredno spodbudno in korajžno poslanstvo, ki se bo celo leto iz napisa na fasadi župnišča prelilo na mimoidoče in nas, ter nas vse vedno znova, saj to pogosto potrebujemo, nagovorilo.

Ko ljudje razmišljajo skupaj, ko izražajo svoja mnenja, ko smo prepričani, da je Bog z nami v molitvi in pesmi, ko ljudje sodelujejo, je vse lepše in pokažejo se poti, ki so bile prej skrite in se izoblikujejo v nekaj praktičnega.

To praktičnost udejanjajo: vodje, člani vseh treh komisij, člani pastoralnega sveta, zastopniki veroučne šole, mladinskega srečanja, otroškega in mladinskega pevskega zbora, oratorija, Frančiškank Marijinih misijonark, gospodarskega sveta in drugi župnijski sodelavci prispevali v veliki meri.

Skupina za bogoslužje je izmed več pomembnih nalog, izpostavila in predstavila aktivnosti za oblikovanje skupine sestavljeno iz članov komisije in drugih, ki bodo pri tem pripravljeni sodelovati, z namenom pomoči pri pripravi in izvedbi maš, obredov in drugih bogoslužnih dogodkov ter povezovanju ljudi pred in po maši. Izpostavila je tudi pomen informiranja župljanov preko spletnih strani župnije z objavo rednih oznanil, vsebine pridig, pomenov praznikov in drugih vsebin v povezavi z bogoslužjem, oznanjevanjem in drugih dogodkov druženja naše skupnosti. Za ta namen se pripravlja prenova oz. izobraževanje sodelavcev župnije za sooblikovanje spletnih strani.

Skupina za dobrodelnost je zraven poročila o dobrem delovanju Karitas sporočila, da so osamljenost in stiske ljudi vse večje in velikokrat skrite. Tukaj smo vsi povabljeni k delovanju, župnija lomi kruh, osamljenost in stiske ljudi najpogosteje lahko razberemo iz naših bolj poglobljenih stikov s sosedi, člani naših družin, srečanjih z različnimi ljudmi v našem vsakdanu, v službi, javnih prevoznih sredstvih, ulici, trgovini. Dejanja pozornosti in pomoči so tako različna, včasih manj, včasih bolj konkretna, župnija in župnišče pa nudi prostor za odkrit pogovor in, kar je v njeni moči, tudi pomoč.

Skupina za oznanjevanje je poudarila, da je oznanjevanje grajenje skupnosti. Skozi molitev, versko izobraževanje, oznanjevanja in druženje. Dobro poznane dejavnosti so: plakati, ki nas nagovorijo in informirajo pred cerkvijo, Večer za vaju, Trnovski večer, romanja, predvajanje filmov ipd. Pa tisto, kar včasih ni najbolj vidno, pa sodi v ta namen, npr. preproga za otroke pred oltarjem ob pridigi našega župnika pri nedeljski maši. Skupina želi poglobiti naše versko znanje in pripravlja srečanja na različne verske teme, tudi kako moliti in predstaviti cerkev širše, da ljudje lahko vstopijo v sveti prostor, prostor tišine, ki jo v naglici naših življenj večkrat pogrešamo.

Predstavniki gospodarskega sveta g. Mitja Borko je predstavil utemeljitve za pobude preimenovanja nekaterih ulic v župniji (Eipprove v Cerkevno ulico in Barjansko ulico v Avenijo Jožeta Plečnika) ter ter pobudo za postavitev novega slovenskega parlamenta po idejnem načrtu arhitekta Jožeta Plečnika.

Predstavnika sveta veroučne šole sta predstavila njeno sedanje delovanje in izrazila prošnjo za vključitev družin veroučnih učencev v skupinsko čiščenje cerkve po vnaprej določenem urniku. Priporočila sta tudi vključitev birmancev v mladinsko skupino, ki je odlična priložnost za druženje, pogovor, nadaljnji osebni razvoj.

Predstavniki mladinske skupine, otroškega in mladinskega pevskega zbora ter oratorija so navdušeno pripovedovali o svojih izkušnjah in delu z mladimi in na široko vabijo vse mlade, da se vključijo v katero izmed teh skupin.

Sestre Frančiškanke Marijine misijonarke so nas obvestile o prihodu nove sestre s. Sylwia Stelmach. Sestre se bodo po svojih zmožnostih še naprej v največji možni meri vključevale v delovanje župnije in katehezo.

Srečanje smo zaključili z blagoslovom in molitvijo, kosilom in odličnim sladoledom, ki ga je pripravil g. Mark Jaklič.

Hvala gospodu župniku, tajniku Župnijskega pastoralnega sveta, gospodu Marjanu, gospe Alenki in vsem ostalim, ki so pripomogli k organizaciji, ter seveda vsem udeležencem srečanja za ves trud in vnemo pri dosedanjem in prihodnjem delovanju naše župnije.

Res je bilo lepo doživeti tako pristno izkušnjo medsebojnega poslušanja, sodelovanja, povezovanja in iskanja novih idej. Izkušnjo, ki nas navdihuje z optimizmom in upanjem, da bo naša župnija tudi v prihodnje ostajala odprta in varen prostor srečevanja, duhovne moči, medsebojne podpore in povezanosti. In prav v tem je moč skupnosti, moč župnije, ki lomi kruh...

Mitja Borko

Pobuda za preimenovanje Eipprove ulice

V soboto, 5. 9. 2026, so člani župnijskega gospodarskega in pastoralnega sveta na duhovni obnovi v Zgornji Radovni potrdili predloge treh pobud, (1) pobude za preimenovanje Eipprove ulice, (2) pobude za Avenijo Jožeta Plečnika in (3) pobude za nov slovenski parlament – katedralo svobode – slovensko Akropolo, po idejnem načrtu (1947) arhitekta Jožeta Plečnika. Tokrat na kratko o prvi pobudi.

V kroniški knjigi župnika Ivana Vrhovnika Trnovska župnija v Ljubljani je v poglavju Topografija med opisi ulic omenjena tudi Cerkevna pot (Kirchen gasse). Slika iz okoli leta 1660 kaže Krakovo in Trnovo v istih obrisih kot danes. Narisana je le ena vrsta hiš in sicer v današnji Cerkveni ulici, oz. Cerkveni poti (Kirchen gasse). Vrisanih je 12 hiš, zunaj slike jih je še najmanj pet. Cerkevna ulica je brez dvoma najstarejši del Trnovega, ne pa Trnovska ulica, kot se navadno misli.

V nelahkem času po drugi svetovni vojni, ko je revolucionarna oblast neusmiljeno preganjala cerkev, tudi lepa Trnovska ulica ni mogla ostati Cerkevna ulica. Leta 1952 jo je oblast preimenovala v Eipprovo ulico, po Ernestu Eippru oziroma Eyppru, ki so ga Italijani ustrelili 1. maja 1942. Po vojni je bil proglašen za heroja.

Ernest Eipper je bil vojaški referent v Rajonskem odboru OF Trnovo in član Komunistične partije (KP). Ob koncu leta 1941 je bil določen za delo v Varnostno obveščevalni službi (VOS) pod vodstvom Zdenke Kidrič. Kot član specialne udarne skupine VOS je v Trnovem sodeloval v mnogih diverzantskih akcijah.

Njegova dejanja niso bila ravno herojska, niso bila dejanja poguma, ni se boril proti italijanskim vojakom, streljal je le na neoborožene ljudi, ki da so bili »izdajalci«. Njegova dejanja so bila v resnici teroristična, strahopetna, nemoralna in nečastna, nevredna moža. Ni bil heroj, bil je atentator, likvidator, morilec. Na vesti je imel življenja treh trnovčanov, Franca Ogorevca, Marije Longer in Brede Hvale.

Danes nihče ne bi mogel katerokoli ulice poimenovati po človeku, ki bi imel na vesti tri življenja. Eipprovi ulici je zato potrebno vrniti staro ime Cerkevna ulica.

Zato je g. župnik Tone Kompare komisiji za poimenovanje naselij in ulic pri Mestni občini Ljubljana posredoval pobudo za preimenovanje Eipprove ulice in dela Kolezijske ulice v Cerkevno ulico, kot se je le-ta imenovala do leta 1952.

Župnija Ljubljana-Trnovo komisiji za poimenovanje naselij in ulic predlaga, da pripravi osnutek aktov, izpelje javno posvetovanje, pridobi mnenja pristojnih organov, ter oblikuje končni predlog odloka za potrditev na mestnem svetu.